

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA
DISCRIMINĂRII**
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA Nr. 445
din 18.06. 2008

Dosar nr: 94/2008

Petiția nr: 2426 din data de 07.02 .2008

I .Petent:S D cu domiciliul ales în

II.2. Numele și reședința reclamatului

I.2.1 Ministerul Economiei și Finanțelor cu sediul ales în București, str. Apolodor nr. 17, sect. 5.

Obiect: Tratamente discriminatoriu aplicat de Guvernul României depunătorilor de bani la CEC ,pentru cumărarea de autoturism Dacia .

II. Procedura citării.

Prin emiterea citațiilor cu nr.4118, 4119 din data de 13.03. 2008, pentru data de 10.04.2008, procedura citării a fost legal îndeplinită.

La termen au răspuns petentul și reclamații.

III. Obiectul sesizării și susținerile părților

A. Petentul sesizează Consiliul cu privire la următoarele aspecte :

1. Prin plângerea înregistrată sub nr.2426/07.02.2008 la C.N.C.D. petentul solicită sprijinul pentru soluționarea situației în care se arată atât petentul, cât și alte persoane, care au depus o anumită suma de bani la CEC, înainte de anul 1989, pentru cumpărarea de autoturisme Dacia, cu plata integral sau în rate.

2. După revoluție datorită inflației și a creșterii prețurilor precum și a neputinței I.D.M.S de a satisface cerințele la termen, au rămas fără autoturismele dorite.

3. Petentul mai susține faptul că în urma unor anunțuri din presă în anul 1991 cum că CEC nu mai acordă credite pentru cumpărarea în rate a autoturismelor precum și că BRD acordă aceste credite a transferat sumele de la CEC la BRD-SA.

4. În petiție mai este arătat și faptul că Guvernul României a emis Ordonanța de Urgență nr.146/2007 din care rezultă că cei care au transferat sumele de bani de la B.R.D.-SA nu vor beneficia de despăgubiri.

5. Se solicită intervenția consiliului pentru includerea categoriei de persoane , din care face parte petentul, în rîndul ,celor care beneficiază de prevederile OG nr. 156/2007.

În susținerea afirmațiilor sale petentul a depus în copie:Interpelarea domnului deputat A M ;răspunsul Ministerului Economiei și Finanțelor, al Secretariatului General al Guvernului, al BRD, al celor două camere ale Parlamentului României;articole din presă .

B. Ministerului Economiei și Finanțelor prin scrisoarea nr.3945/2008 precizează:

1.Pîna la data adoptării OG. Nr.156/2007 ministerul a solicitat BRD Groupe Societe Generale, care a comunicat că nu este în măsură să furnizeze datele solicitate, ca urmare a imposibilității reconstituirii evidentei, datorate atat perioadei lungi de timp scurse de la data transferurilor cât și a multitudinii operațiunilor efectuate de catre deponenți în conturile transferate.

2.În absența datelor privind sumele depuse de persoanele fizice pentru achiziționarea de autoturisme, ce au fost transferate de la CEC la BRD Groupe Societe Generale, nu se poate proceda la o inițiativă legislativă cu acest subiect.

IV. In drept.

Analizând susținerile părților și înscrisurile aflate la dosar, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării (Prevederile art. 14 din **Convenția Europeană a Drepturilor Omului**, ratificată de România prin Legea nr. 30/1994 potrivit căruia: „Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta Convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată în special pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.”), a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și**

situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zucchero and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

Reținând definiția discriminării, Colegiul Director are în vedere că pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 trebuie constatată o deosebire, excludere, restricție sau preferință. Sub aspectul circumstanței concretizate într-un tratament diferit, care întrunește elementul constitutiv al art.2 alin.1, generic deosebire, restricție, excludere, preferință, și care față de obiectul dedus soluționării trebuie să fie materializat, Colegiul director reține că, în opinia petentului tratamentul diferit se concretizează prin respingerea cererii sale de primire, în condiții de egalitate, ca urmare a intrării în vigoare a **O.U.G. nr. 156 din 19 decembrie 2007** privind despăgubirea persoanelor fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C.-S.A. în vederea achiziționării de autoturisme .

Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

Potrivit art. 2 alin. 1 din **O.G. 137/2000** privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, prevede că „prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare

sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

Potrivit art. 4 coroborat cu art. 16 din Constituția României, cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, iar „România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.”

Prevederile art. 7 din **Declarația Universală a Drepturilor Omului** potrivit căruia: „ Toți oamenii sunt egali în fața legii și au dreptul fără deosebire la o protecție egală a legii. Toți oamenii au dreptul la o protecție egală împotriva oricărei discriminări care ar încălca prezenta Declarație și împotriva oricărei provocări la o astfel de discriminare.”

O. U.G. nr. 156 din 19 decembrie 2007 privind despăgubirea persoanelor fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C.- S.A. în vederea achiziționării de autoturisme, prevede:

Art. 1(1) Persoanele fizice care până la data de 15 februarie 1992 au efectuat depuneri de sume la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. - S.A. în vederea achiziționării de autoturisme au dreptul să obțină despăgubiri bănești dacă depozitele astfel constituite, existente în conturile active, îndeplinesc condiția neafectării soldului inițial.

(2) În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, depozitele existente în conturile active care îndeplinesc condiția neafectării soldului inițial, conform alin. (1), sunt acele depozite constituite din sume reprezentând avansuri sau depuneri integrale în vederea achiziționării de autoturisme, existente în sold, fără dobânda aferentă și din care nu s-au efectuat retrageri.

Pentru ca o faptă să fie calificată drept faptă de discriminare, aceasta, trebuie să îndeplinească, cumulativ ,mai multe condiții :

1.Existența unui tratament diferențiat, manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile).

2.Existența unui criteriu de discriminare, potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

3.Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare;

4.Tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege;

. Având în vedere aspectele precizate mai sus Colegiul Director reține că necesitatea instituirii reglementării, care să permită acordarea efectivă a despăgubirilor pentru persoanele fizice care au constituit depozite, în vederea achiziționării de autoturisme, a avut ca destinație doar persoanele care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. - S.A. Din această perspectivă, actul normativ precitat, circumscrie precis aria de cuprindere a beneficiarilor. Extinderea efectele juridice ale OUG nr.156/2007, asupra altor persoane/altor categorii de persoane, necuprinse în actul normativ, ar fi nelegală.

Colegiul Director nu poate reține că reclamatul , prin emiterea actului normativ respectiv, a urmărit, sau a avut ca scop restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege petentului(în speță a dreptului la o echitabilă despăgubire).

Modalitățile concrete de desfășurare a activităților în cadrul diverselor forme de organizare juridică nu poate intra în sfera de competență a consiliului.

Colegiul Director reține că atitudinea reclamatului, invocată de petent, per ansamblul lor nu a urmărit și nici nu a avut ca efect afectarea unui drept recunoscut de lege persoanei sale .

Coroborând aceste aspecte cu faptele care fac obiectul petiției și definiția discriminării astfel cum este prevăzută în art.2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, în cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire (restricție, excludere, deosebire, preferință) între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Colegiul director reiterează faptul că nu are competență în ceea ce privește interpretarea dispozițiilor legale.

Colegiul director apreciază că, în planul politicilor socio-economice, Guvernul poate și trebuie să adopte măsuri cu caracter echitabil, astfel încât categoria de personae, din care face parte și petentul, să beneficieze de același tratament.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Neincluderea categoriei de deponenți, din care face parte și petentul, în rândul beneficiarilor OUG nr. 156/2007 privind despăgubirea persoanelor fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C.-S.A. în vederea achiziționării de autoturisme, nu constituie act de discriminare conform Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. Clasarea dosarului;

3. O copie a hotărârii se va transmite părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

HALLER ISTVAN-Membru

IONITĂ GHEORGHE – Membru

NITA DRAGOS TIBERIU-Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA - Membru

VASILE ANA MONICA-Membru

Data redactării 07.07.2008

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

